

Sağlıkta S Ağırılık

– Sevinç A. K. · 20 Temmuz 2012

Günümüze bakarsak, kime sorsanız ben de dahil sağlıkta iyileştirmelerin olduğunu söyleriz sadece gözle görülen değil bir de görülmeyen kısmıyla. Peki gerçekten böyle mi yoksa böyle mi lanse ediliyor bizlere şimdi yaşamış olduklarımızla birebir kaleme alıyorum ki gözlerinizin önünde varın siz verin kararını diye. Hoş, yine de kötülemiyorum elbet kıyasladığımda şimdikiyi. Hakikatten olumlu kararlar alınmıştır bu konularda en basiti hasta hakları mesela.

Annem sağlık sorunlarından ötürü ve dört yıl evvelinde geçirdiği beyin ameliyatları nedeniyle şimdilerde bir takım belirtiler göstermeye başladı. Şikayetleri; kusma, istemsiz hareketler, yıllar sonra geçirdiği 20 dakikada bir olan otuz saniyelik nöbetler gibi.. Dün apar topar hastaneye gitmek üzere hazırlandık ve ben ambulansı aradım. Durumunu anlattım, gideceğimiz olan hastanenin numune olduğunu söyledim. Bunun üstüne bana söylenen ise şu oldu :

" Bulantıların giderilmesi için en yakın olan devlet hastanesine gidilecek."

Bu kadın beyin hastası vp-shunt ameliyatı geçirdi ve bu belirtiler şantın çalışmadığından dolayı gösteriyor olabilir diyorum, ama kime diyorum... Neticede devlet hastanesine geldik. Doktor kan tahlili istedi. Bu defa doktora izah ettim durumu.. Allahtan ki anlayışlı biri idi ve dediğimi ikiletmeden "tomografi çekilsin" derhal dedi.. Fakat, orada nöbetçi beyin cerrahı olmadığını da belirtti.. Ben de zaten bizi ilk başta buraya yanlış getirdiler, o kadar söylememe rağmen gidecek olduğumuz yer normalinde numune idi dedim ve yine bana hak vererek ve onaylayarak sevk istemini yaptı. İşte her şey asıl bundan sonra başlıyor.. Allah kimseyi oralara düşürüp de muhtaç etmesin diyorum kimselere.. Düşürecek olsa dahi, anlayışlı vicdanlı çalışanlarla karşılaştırmayı nasip etsin..

Nitekim de ulaştık gidecek olduğumuz yere. Giriş yapıldı acile. Beyin cerrahi arandı ve doktor beyimiz beni servise ayağına çağırdı.. Düşünün, ben hastayı bırakıp mesafesi yakın dahi olmayan bir servise çıktım. Doktor tomografiye baktı.. "Şant yerinde" dedi.. Hocam, şant yerinde de, bu hastayı daha önce getirdiğimizde uzman doktorun bize söylediği şu idi :

" Şant çalışıyor, yerinde, ama boşaltım gerçekleşmiyor. Eğer ki bir takım şikayetleri olursa - ki bu üstte saydıklarımdaydı- hastayı tekrar getirin."

Anlatıyorum, ama dinlemedi bile. Arkasını döndü gidiyor, demiyor ki hadi acile iniyoruz.. Peşine takıldım gidiyorum ben de. Baktı şöyle bir uzaktan hastaya, sonra bir kağıda not düştü.

" Bizlik bir durum yok ! " diyormuş doktor yazısıyla bana söylenen..

Ambulansta görevli olan doktor, att ve şoför onlara ne kadar teşekkür etsem azdır... O görevli doktor, bir de nörolog görsün diye şefleriyle saatlerce konuştu...Çünkü sevkle geldiğimiz için hastaneye nöroloji de ben bakamam demişti. Rica minnet bir şekilde saatlerce bekledikten sonra nöroloji doktoru geldi ve MR istedi. Sonrasında ise dediği şu :

" Şant çalışmıyor, bu durum benimle alakalı değil. Beyin cerrahilik bir durum söz konusu."

Yine ben haklı çıkmıştım, ama haklı çıkmam bu durumda hiçbir şeyi değiştirmedim.. Elimiz boş bir şekilde ve beklediğimizle geri döndük geldiğimiz devlet hastanesine. Oradaki doktor ise, haklı olarak kendilerinin de yapabilecekleri bir şey olmadığını söylemişti ki onlara hiç mi hiç sözüm yok.. Elinden geldiğini yaptığını yürekten inanıyorum çünkü. Ambulans tabii bizi orada bıraktı. Kuralları gereği evden alınan hasta, tekrar eve bırakılmıyor, yanisi götürdüğü hastaneden alır ve orada bırakır. Acildeki doktor anlayışlı bir kere.. Bu defa da dedi ki:

" Sen bu hastayı taksi ile götüremezsin, hastanenin ambulansına haber verin de hastayı nakil etsin evine" şeklinde talimat vererek saat gece 02:00'da evimize döndük sağ salım..

İşini hakkı ile yapanlar olduğu kadarıyla işte böyle bir iki işine gelmeyince sığırlık moduna girip duymak istemediklerinde sağır olanları da mevcut maalesef. Ha bu arada ben tek başıma idim hastanede iken ve yanımda akraba olarak kimse yoktu. Babam gece çalışıyordu ve kardeşlerim benden küçük.

Sabah, babam işten geldi, olup biteni anlattığımda sinirli bir şekilde o hastaneye giderek: " Neden benim hastama böyle davrandınız" şeklinde tepki verince, o nöbetçi asistanın saldırısına uğramış ve kolunda kanamış bir çizik vardı. Varın siz düşünün şimdi, kim kime şiddet uyguluyor! Babam ise, hasta haklarına başvurmuş, ama elimizde belge olmadığı için ispatlayamazmışız bunu. Halbuki o arada ambulans doktorunun şikayet et bunları, ben de tanık olurum bu rezalete dediğini de biliyorum.. Ve bu yazdığımı aynıısını da birazdan Sağlık Bakanlığı'na mail olarak atacağım ki, sizler de okuyun istedim ve anlayın...

Kimseyi taşlamadım ama ben, efendilikle konuştum hep o kişilerle, ama görüyorum ki kimi yerde efendilik de beş para etmiyor. İlla ki ya bir koruyup kollayanın olacak ya da cingar çıkartacaksın ki birileri seni adam yerine koysun mu demeli...

Annem mi nasıl şimdi?

Bir günü bir gününe ayar değil ki.. Şimdi iyi, ama yarın ne olur bilmiyorum.. Saatli bomba adeta... Ya elimde patlarsa :(

Başka bir hastaneye git diyeceksiniz de, bu ameliyat her yerde yapılmıyor ve de o kadar basit işler değil bunlar.. Bakın acil bir durumda nelerle karşılaştım ki daha anlatmadım bile hepsini siz sıkılmayın diye.. İşini hakkıyla, layığıyla, vicdaniyla yapanlar almasınlar bu yazıyı üzerlerine lütfen.. Onlara sadece minnettarım ben.. Hep derim de zaten yorumlarımin sonunda; "Kalın sağlıcakla..."

*
*
*

Sevinçli

Not : Sağlıkta reform bu ise, ben r6nesans d6nemine gitmek istiyorum.. En azından o d6nemde sanata ve sanatçuya saygı var..

Anektod : Yıldızı bu defalık suların bin y6z karasına verin l6tfen, kıskançlık krizlerine giriyor ve haset ettiğinden ilhamlarıma nazar değiyor hep :D